

Publicerad 2006-05-31 20:31 av Uffe Agnetun

Det började med en fråga.

Befrielsens ryttare

Befrielsens ryttare rider i natten
Han rider i gryning han rider i dag
Där ryttaren rider där tystnar skratten
Han rider för gammal han rider för svag

Befrielsens ryttare rider i skymning
Där alla är lika han svingar sin stav
Han finns där när fången försöker en rymning
Han går i trav vid den nyföddas grav

Befrielsens ryttare rider på tundran
I öken på pustan på land och på sjö
Han frammanar skräck och ångest och undran
Där hovarna går i lera och snö

Befrielsens ryttare rider för unga
Han rider för alla för stora och små
Befrielsens hovar trampar så tunga
På gräsrot på herre på många och få

Befrielsens ryttare kommer i medgång
Med vinden i ryggen i tystnad och sorg
Han finns där i veklagan lever i lovsång
I tältstad och skyskrapa hydda och borg

Befrielsens ryttare älskas och hatas
Men själv är han aldrig sentimental
Det ryas och ropas och viskas och pratas
Om ryttarens ritter och pärlors portal

Men befrielsens ryttare rider i natten
Han rider på morgon han rider på kväll
Han finns där i sandstorm och vredgade vatten
Han kommer till butter och bister och säll

Han kommer till mamma och pappa och bror
Han kommer till prinsar prinsessor och kungar

Han rider där glädjen och vemodet gror
I lättjans salong och där börda betungar

Befrielsens ryttare rider mot solen
Mot månen och ljuset mot vila och frid
Han finns där vid bilan och elektriska stolen
Han finns där i fredstid rustning och strid

Befrielsens ryttare låt oss glömma hans ritt

Tänk inte mer på hovarnas sång

Nu är vi här vi har ditt vi har mitt

Låt oss se till att natten blir lång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Uffe Agnetun med Poeter.se id #8696 innehar upphovsrätten